

Het Nationale Voorleesontbijt met burgemeester Aboutaleb

Een verslag van Stichting Hoedje van Papier

*Tijdens het Nationale Voorleesontbijt bracht de kersverse burgemeester **Ahmed Aboutaleb** een bezoek aan basisschool De Provenier. 's Ochtends vroeg las hij – in zijn mooiste stem - zowel de kleuters als de oudere kinderen voor. Iedereen luisterde ademloos naar zijn verhaal. De bovenbouw stak er zelfs nog wat op. In het kader van Rotterdam Unicef Stad vertelde Aboutaleb hen een verhaal over schoon water als kinderrecht. Jonge verslaggevers **Kayla Andrade, Mohammed el Ouasghiri en Mohammed Echammachi** maakten van de gelegenheid gebruik om hem te strikken voor zijn eerste échte interview als burgemeester. Een primeur!*

'Ik ben geboren in een dorp zonder stromend water'

Waarom heeft u een verhaal voorgelezen over Unicef en water?

'In Nederland vinden we het heel gewoon dat kinderen naar school kunnen om te leren lezen en schrijven. We vinden het heel gewoon dat we eten en te drinken hebben. Maar dat is niet in alle landen zo. In veel landen is er onvoldoende aandacht voor kinderen. Er is nauwelijks onderwijs en voor schoon drink water moeten kinderen soms uren lopen. Het is goed dat Unicef daar aandacht aan besteedt, want zonder water geen leven.'

U bent geboren in Marokko. Had u daar vroeger wel water?

'In het dorp waarin ik ben geboren, hebben de mensen heel lang geen stromend water en elektriciteit gehad. Als je water wilde, moest je het gaan halen. Met een ezel gingen we dan op pad naar de waterbron. Op de terugweg bonden we twee kruiken water om de ezel. Op die manier sjuwden we wel 40 tot 50 kilo water terug naar huis. Een klein beetje daarvan stopten we in een kannetje dat we in de schaduw achter ons huis zetten. Dat water was bedoeld voor dorstige voorbijgangers. We woonden namelijk aan een lange weg waar het 's middags heel heet kon worden'

Hebben de mensen uit uw oude dorp nu wel water?

‘Ja, maar nog niet zo lang. Vier jaar geleden heb ik een prijs gewonnen bij de Universiteit van Amsterdam. Het prijsgeld heb ik gebruikt om een put te laten slaan en een waterpomp te kopen. Dat heeft het leven in het dorp veel makkelijker gemaakt. Als je nu water wilt, hoeft je enkel een teiltje naar beneden te gooien en het water omhoog te trekken. Onlangs hebben de dorpingen ook elektriciteit gekregen. Voor het eerst in hun leven kunnen ze nu vanuit hun eigen huis televisie kijken.’

- Ineens rinkelt het mobieltje van de burgemeester. Aboutaleb legt het gesprek stil en grabbelt in zijn colbertjasje. -

‘Sorry kinderen, ik moet echt even opnemen. Een burgemeester moet altijd de telefoon opnemen. Zelfs als ze me midden in de nacht bellen. Thuis ligt mijn mobiel dan ook op mijn nachtkastje.’

Vindt u het leuk om burgemeester te zijn?

‘Ja, heel erg. Terwijl ik vroeger eigenlijk iets heel anders wilde worden. Ik wilde dichter worden. Als kind heb ik heel veel gedichten in mijn hoofd gestampt. Of ik er eentje wil vertellen? Natuurlijk. Maar het zijn wel Arabische gedichten dus misschien kan niet iedereen ze verstaan.’

Hoe gaat u Rotterdam leuker maken voor kinderen?

‘Net als in de rest van de wereld kan het ook in Rotterdam nog beter. Ook hier kunnen we nog meer aandacht aan kinderen geven. Daarom zijn we de wijken nog leuker aan het maken voor kinderen. Dat doen we samen met Unicef. Dit jaar is onze stad Rotterdam Unicef Stad. Dat vind ik heel belangrijk en daar ben ik best ook trots op. Samen met Unicef gaan we een jaar lang hard werken om Rotterdam een nog betere stad te maken voor kinderen. Bijvoorbeeld met goede speelplekken en met veilige oversteekplaatsen.’

Niet iedereen is blij dat u burgemeester van Rotterdam bent geworden. Er zijn mensen die u niet mogen. Wat vindt u daarvan?

‘Er zijn inderdaad een aantal mensen die mij niet mogen. Maar de meeste kaartjes en e-mails die ik krijg, zijn gelukkig van mensen die het wél fijn vinden dat ik burgemeester ben geworden. Mensen die mij niet mogen, maken alleen zoveel herrie en kabaal dat het lijkt alsof het er veel meer zijn. Maar dat is niet zo.’

We zijn hier nu bij het Nationale Voorleesontbijt. Vertelt u eens, hoe ontbijt u... alleen of met uw gezin?

‘Ik ontbijt altijd met mijn gezin. Ik heb een dochtertje van 4 jaar en het enige moment dat ik haar kan zien, is tijdens het ontbijt. Als ik ’s avonds thuis kom, ligt ze vaak al op bed.’

Vindt u voorlezen belangrijk?

‘Ja, heel erg. Lezen is leuk en je leert er ook nog wat van. Thuis lees ik mijn eigen kinderen ook voor. Hoewel, mijn dochter van 22 jaar hoeft ik niet meer voor te lezen. Zij leest liever zelf.’

Interview met...
Jan Bouke Wijbrandi
 directeur van Unicef

‘Mijn grootste wens? Dat ieder kind een mooie toekomst tegemoet gaat’

De burgemeester heeft zojuist al een beetje verteld wat Unicef doet. Maar legt u het ook nog eens uit, alstublieft.

‘Unicef helpt kinderen – en hun ouders - overal ter wereld. We zijn actief in 155 verschillende landen. We helpen er mensen bij het slaan van waterputten zodat ze schoon drinkwater hebben. Ook doen we ons best om ervoor te zorgen dat kinderen naar een dokter in de buurt kunnen en dat ze naar school kunnen om te leren rekenen en te leren lezen en schrijven. In Nederland lichten we mensen voor over de situatie in andere landen. Want zo goed als wij het hier hebben, hebben andere kinderen het niet. Ik heb thuis twee toiletten, maar in andere landen kunnen ze nog geen kopje water uit de kraan halen. Daarom vinden wij het belangrijk dat mensen in Nederland weten wat er met hen gebeurt. Bijvoorbeeld door hen hierover, zoals burgemeester Aboutaleb zojuist heeft gedaan, voor te lezen.’

Is het niet de taak van regeringen om voor schoon water in hun land te zorgen?

‘Dat is waar. Dat is de taak van elke regering. Maar als een land heel arm is, of in oorlog is, lukt dat niet altijd. In dat geval moet je ze helpen.’

Wat hoopt u te veranderen met Unicef?

‘Ik ben veel op reis geweest. Ik heb zelf gezien dat kinderen het lang niet altijd even goed hebben. Zeker als ze in oorlogssituatie zitten. Wat dat betreft, is het ongelijk verdeeld in de wereld. Maar weet je, als kinderen het nu goed hebben, hebben ze het later ook goed. Als je kunt lezen en schrijven, naar school gaat, is de kans groot dat je later een goede baan vindt. Dat is mijn grootste wens, dat ieder kind een mooie toekomst tegemoet gaat.’

Waarom stoppen ze niet met oorlog voeren in de Gazastrook?

‘Oei, dat is een moeilijke vraag. Er zijn allerlei redenen waarom grote mensen oorlog voeren, maar goed zijn ze nooit. Als Unicef ergens een hekel aan heeft, is het wel aan oorlog. Als het aan ons ligt, wordt het overal heel snel vrede. Ik hoor dat er zelfs scholen zijn gebombardeerd. Dat kan natuurlijk echt niet.’

Bent u blij met burgemeester Aboutaleb?

‘Als ik hem zo hoor praten, denk ik dat hij het heel goed gaat doen. Hij vindt het in ieder geval erg belangrijk om een goede stad te maken voor de kinderen.’

'Ik lees mijn kinderen elke avond een verhaaltje voor'

Hallo, wie bent u en wat doet u hier op het Nationale Voorleesontbijt?

'Ik ben Barbara Schreuders en ik ben moeder van twee kinderen die in groep 2 en 3 van De Provenier zitten. Samen met de juffen en meesters heb ik meegeholpen met de organisatie van het voorleesontbijt. Waarom? Omdat ik voorlezen héél belangrijk vind. Mijn eigen kinderen lees ik elke avond wel een verhaaltje voor.'

Werd u vroeger ook zelf voorgelezen?

'Ja, en dat vond ik heel leuk. Ik ben sowieso fan van lezen. Zo gauw ik kon lezen, rende ik naar de bibliotheek om met mijn neus in de boeken te duiken. Mijn favoriete kinderboek is Kruistocht in Spijkerbroek van Thea Beckman. Maar mijn kinderen vinden Dolfje weerwolfje veel leuker.'

Kent u Unicef?

'Ik weet wel wat van Unicef. Ik weet bijvoorbeeld dat ze geld verzamelen om kinderen te helpen. Hartstikke goed natuurlijk!'

Interview met...

Barbara Schreuders

moeder en mede-organisator voorleesontbijt

Vindt u burgemeester Aboutaleb aardig?

'Ja, heel erg. Hij kon fijn praten en heeft een mooie voorleesstem. Ik vind het ook belangrijk dat een multiculturele stad als Rotterdam nu eindelijk een burgemeester heeft die oorspronkelijk niet uit Nederland komt.'

Was het moeilijk om de burgemeester naar het voorleesontbijt te krijgen?

'Ja en nee. We hebben hem weken geleden al een briefje geschreven waarin we hem uitnodigden voor het voorleesontbijt. Medewerkers van de burgemeester zeiden eerst dat hij geen tijd had om langs te komen. Maar ineens, toen het bijna zover was, werden we gebeld dat hij toch zou komen. Hartstikke leuk natuurlijk. Het is een hele leuke dag geworden.'

Tekst en interviews:
Kayla Andrade, Mohammed el Ouasghiri en Mohammed Echammachi

Foto's:
Ilja Post

